

Sygn. akt II Cz 865/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. N.

przeciwko I. K.

o zachówek

w przedmiocie wniosku powódki o zwolnienie od kosztów sądowych

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 20 października 2014 r., sygn. akt IC 620/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

sygn. akt: II Cz 865/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świeciu postanowieniem z dnia 20 października 2014 r., w sprawie z powództwa A. N. przeciwko I. K. o zachówek, oddalił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd powołał się na treść art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach cywilnych i uznał, iż powódka wprawdzie osiąga niewysokie dochody, ale stałe, więc była w stanie przygotować się do procesu i zgromadzić odpowiednią kwotę na pokrycie kosztów sądowych.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożyła powódka domagając się jego zmiany i uwzględnienia jej wniosku w całości. W uzasadnieniu wskazała, że nie jest osobą zamożną, a nadto ma na utrzymaniu małoletniego syna i bezrobotną matkę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd Okręgowy w pełni zgadza się z poglądem Sądu Rejonowego, iż powódka jako inicjatorka postępowania powinna przed złożeniem pozwu o zachówek poczynić odpowiednie przygotowania z tym związane, między innymi polegające na dokonaniu możliwych oszczędności, które pozwalałyby na uiszczenie kosztów sądowych.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025 j.t.) zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Zwolnienie od kosztów sądowych jest instytucją wyjątkową, bowiem intencją ustawodawcy było to, aby traktowano ją jako wyjątek od zasady samofinansowania przez strony procesu lub postępowania nieprocesowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.09.1984, II Cz 104/84, nie publikowane). Zwolnienie od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc Państwa dla osób, które z uwagi na ich sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów sądowych bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym przypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające może zwrócić się o pomoc Państwa. Przy czym podkreślenia wymaga, iż spłaty rat kredytowych nie mają pierwszeństwa przed obowiązkiem uiszczenia kosztów sądowych.

Średni dochód miesięczny wnioskodawczynie wynosi ok. 3000 zł, a zatem nie można uznać jej za osobę ubogą, która potrzebuje wsparcia Państwa w dostępie do sądu. Poza tym zwrócić również uwagę należy na fakt, iż powódka jest właścicielką nieruchomości, a jej parter, prowadzi działalność gospodarczą. Reasumując, Sąd Okręgowy uznał, iż powódka jest w stanie uiścić koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu w kwocie 1938 zł bez uszczerbku w utrzymaniu koniecznym sobie i rodziny.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.